

ВІДМІННІСТЬ У ЗОБРАЖЕННІ ЖІНКИ У СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ ТА ЕПОХИ ВІДРОДЖЕННЯ

Константинова Т.О., студ. гр. А-172

Науковий керівник – Герасімова Д.Л., доцент (кафедра Образотворчого мистецтва, Одеська державна академія будівництва та архітектури)

Анотація. У статті розглянуто дослідження відображення жіночої постаті у мистецтві сьогодення та у епоху відродження.

Вступ. Постать жінки в сучасному мистецтві є складною та багатогранною темою, яка досліджується з різних ракурсів. Жінки стають активними у всіх сферах суспільного життя, але також стикаються з дискримінацією освіти, охорони здоров'я, доступу до ресурсів і відношення чоловіків до жіночої статі. І саме це можна побачити у сучасному відображенні жінки у мистецтві. У епоху Відродження жінка вважалась підпорядкованою чоловікові. Її думка та бажання часто не враховувались. Тож у цій роботі я намагалась порівняти в чому є відмінність зображення жінки у епоху Відродження і сьогодення.

Основні тенденції сучасності. Сучасні жінки у мистецтві постають у різних ролях та ампуа: від буденних, приземлених образів до міфологічних та фантастичних персонажів. Це відображає прагнення подолати стереотипні уявлення про жіночність та підкреслити багатогранність жіночого досвіду. Тобто жінки сьогодні прагнуть бути не лише матерями або домогосподарками, а у першу чергу членом суспільства, повною мірою без рамок чи стереотипів. І саме це вправно показують нам художники сьогодення. Одні намагаються порушити питання гендерної нерівності, сексуального насильства, об'єктивізації жіночого тіла, інші показують як жінка взаємодіє з чоловіком як королева, вона є самодостатньою. Жінки-художниці звертаються до історії мистецтва, переосмислюючи та оновлюючи традиційні образи та сюжети. Це дає їм можливість кинути виклик патріархальним уявленням про жіночність та створити нові візуальні мови для самовираження. Існує безліч нюансів та винятків, адже кожен художник має свій неповторний стиль та бачення світу. Для більш глибокого вивчення теми рекомендується ознайомитися з роботами окремих художників, а також з теоретичними передумовами. Наприклад, художник Веттріано Джек показує жінок з сильним характером (рис. 1), головна героїня іде пліч об пліч з чоловіком. Його картини часто розповідають історії про кохання, втрату, тугу та бажання. Його роботи підкреслюють красу та жіночність, але також вказують на вразливість та таємничість жіночої природи. Деякі люди бачать у роботах Веттріано прославлення жіночності. Його зображення жінок можуть бути інтерпретовані як символ сили, незалежності та краси. Деякі люди вважають, що роботи Веттріано пропонують втечу від суворого світу реального життя. Їхні романтичні та еротичні сюжети можуть переносити глядачів у інший світ, де можливо все. Критика суспільства: інші вважають, що роботи Веттріано містять критику суспільства. Вони можуть ставити під сумнів традиційні уявлення про гендерні ролі, сексуальність та красу. Ще один приклад художника яка показує своїми роботами, що всі жінки різні це Дженні Савіль. Вона кидає виклик традиційним уявленням про красу (рис. 2). Її роботи показують, що краса не обмежується ідеалізованими фігурами та гладкою шкірою. Її роботи знаходять красу в недосконалості та різноманітності людського тіла. Роботи Савіль підкреслюють тілесність людини, її недосконалість та вразливість. Її роботи часто зображують жінок з надмірною вагою, та іншими «недосконалостями», які суспільство зазвичай намагається приховати.

Ідеали краси Відродження. В епоху Відродження ідеалом краси була жінка з пропорційним тілом, пропорційною фігурою, пишними формами, світлою шкірою, рудим або каштановим волоссям (рис. 3). Її обличчя характеризувалось симетрією, чіткими рисами, виразними очима та невеликим ротом. Художники часто спирались на античні скульптури та

Рис. 1. Дженні Савіль «Червона зоряна пам'ятка»

Рис. 2. Веттріано Джек «Головна голова IV»

канони краси при зображенні ідеальної жінки. Жінки часто зображувались як алегорії чеснот, муз, богинь. Їхні образи несли в собі глибший сенс, символізуючи певні цінності та ідеї. Жінки у епоху Відродження були обмежені майже всім, по-перше їхнім основним завданням було ведення домашнього господарства, народження та виховання дітей. Освіту отримували не всі, деякі жінки із заможних сімей мали доступ до освіти. Епоха Відродження стала періодом, коли почали з'являтися нові ідеї щодо ролі та місця жінки в суспільстві. Це стало початком довгого шляху до гендерної рівності.

Отож розглянемо відмінність зображення жінок сьогодні і у епоху Відродження. **Психологічна глибина.** Зображення жінок у епоху Відродження часто були ідеалізованими, позбавленими емоцій та внутрішніх переживань (рис. 4). Їхні обличчя виражали спокій, умиротворення, щастя. *«Краса набуває високосимволічної цінності, яка не співпадає з концепцією краси як пропорційності та гармонії»* [2]. Їхній одяг був вишуканим та дорогим, підкреслюючи статус жінки, щоб можна було одразу зрозуміти хто вона за професією чи до якого шару суспільства вона відноситься. Багато митців того часу намагалися відійти від ідеалізації жіночої постаті, художники зображували жінок з різними емоціями: смуток, гнів, ревності, страх. Сучасні художники не бояться показувати жінок такими як вони є, внутрішній світ жінки, її емоції, переживання, суперечливі почуття. Їхні роботи досліджують теми гендерної нерівності, дискримінації, насильства, самоідентичності.

Технічні прийоми. Художники епохи Відродження прагнули зображувати світ максимально точно та реалістично. Вони уважно вивчали анатомію людини, використовували перспективу та світлотінь, щоб створити ілюзію тривимірності. Вони використовували різні принципи композиції, щоб створити гармонійні та збалансовані зображення. Також художники намагалися додавати багато деталей до своїх творів. Сучасні художники використовують широкий спектр технічних прийомів, від традиційного живопису та скульптури до перформансу, інсталяції, відеоарту. Їхні твори можуть бути абстрактними, експресивними, провокаційними, досліджуючи нові форми художнього вираження. Сучасне мистецтво часто кидає виклик традиційним уявленням про красу,

мораль та суспільство. Художники можуть використовувати провокаційні теми та образи, щоб змусити глядачів замислитися над важливими питаннями.

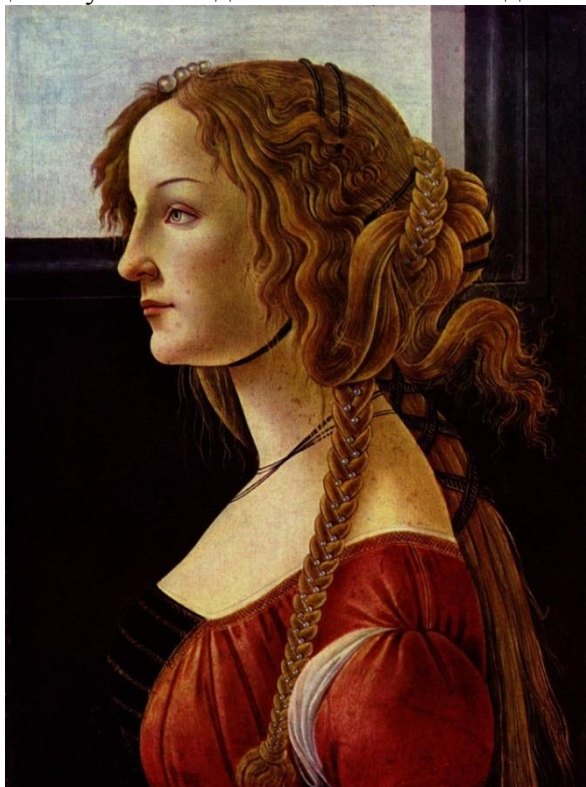

Рис. 3. Сандро Боттічеллі, «Портрет» молоді жінки» (1476-80рр.)

Рис. 4. «Портрет прекрасної дами» (Тиціан, 1535р.)

Висновок. Отже, сучасне мистецтво – це складне та багатогранне явище, яке постійно розвивається. Твори можуть бути складними для розуміння, але вони пропонують новий погляд на реальність та емоції головних героїнь. На відміну від художників епохи Відродження, які намагалися приховати правду від глядача сучасники показують повною мірою, що жінки насамперед всі унікальні, що кожна жінка чи дівчина це і є витвір мистецтва. *«Кожна митець використовує свої неповторні авторські прийоми для художнього висвітлення цього вічного образу».*

Література:

1. <https://www.un.org/en/observances/womens-day>
2. <https://www.wikiart.org/ru/dzhenni-savil/red-stare-head-iv-2011>
3. <https://culturalproject.org/journal/tpost/u6mcb5vcd1-mstichn-krasun-vdrodzhennya-dobrochesnst>
4. https://artchive.ru/artists/61993~Dzhek_Vettriano/works/349336~Glavnaja_dostoprimechate_l'nost'
5. <https://www.moma.org/magazine/articles/68>
6. <https://www2.cedarcrest.edu/academic/eng/lfletcher/shrew/acloud.htm>
7. <https://sich.zp.ua/iaku-rol-vidihraie-zhinka-v-suchasnomu-ukrainskomu-suspilstvi>